

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžk/26/2019
Identifikačné číslo spisu: 1017201391
Dátum vydania rozhodnutia: 12.12.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Milan Morava
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1017201391.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov: 1. BENE Pharma s.r.o., so sídlom Jazdecká 1/A, Prešov, IČO: 36 830 208, 2. VULM s.r.o., so sídlom Tuhovská 18, Bratislava, IČO: 50 094 602, oboch zastúpených Advokátska kancelária Andrej Mojžiš, s.r.o., so sídlom Gen. Svobodu 16, Pezinok, IČO: 35 948 043, proti žalovanému: Dopravný úrad, so sídlom Letisko M. R. Štefánika, Bratislava, za účasti ďalšieho účastníka: CREDIS INVEST ALFA, s.r.o., so sídlom Zámocká 30, Bratislava, IČO: 50 032 798, zastúpeného: BBH advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Suché Mýto 1, Bratislava, IČO: 36 713 066, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 10279/2017/OLP-005 z 15. júna 2017, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/194/2017-73 zo 6. marca 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalovaného proti výroku uznesenia Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/194/2017-73 zo 6. marca 2019 o zastavení konania o d m i e t a.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/194/2017-73 zo 6. marca 2019 v časti výroku, ktorým bola žalobcom v prvom a druhom rade priznaná úplná náhrada trov konania voči žalovanému z r u š u j e a v e c v r a c i a krajskému súdu na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) uznesením č.k. 2S/194/2017-73 z 06.03.2019 podľa § 99 písm. g/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) konanie zastavil. Žalobcom priznal úplnú náhradu trov konania voči žalovanému podľa § 171 ods. 1 SSP. Ďalšiemu účastníkovi náhradu trov konania podľa § 168 SSP nepriznal.

2. V odôvodnení uznesenia krajský súd uviedol, že Okresný súd Bratislava III uznesením č.k. 26Cb/4/2017-99 z 11.01.2017 zriadil záložné právo na vec vo vlastníctve VULM SK s.r.o. (pôvodné obchodné meno žalobcu 1/ v predmetnej právnej veci, v konaní pred Okresným súdom Bratislava III žalovaný), lietadlo typu 390 (PREMIER IA), poznávacia značka T., výrobné číslo L., zapísané v registri lietadiel Slovenskej republiky, a to v prospech spoločnosti CREDIT INVEST ALFA s.r.o. (ďalší účastník v predmetnej právnej veci, v konaní pred Okresným súdom Bratislava III žalobca) na

zabezpečenie peňažnej pohľadávky žalobcu uplatnenej voči žalovanému na Okresnom súde Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 26Cb/436/2015.

3. Žalovaný ako prvostupňový správny orgán rozhodnutím č. 05694/2017/RL-005 z 03.03.2017 zapísal zriadenie záložného práva uznesením Okresného súdu Bratislava III č.k. 26Cb/4/2017-99 z 11.01.2017 v prospech CREDIS INVEST ALFA, s.r.o., k lietadlu 390 (PREMIER IA), poznávacej značky T., výrobného čísla L. a súčasne zrušil osvedčenie o zápise lietadla do Registra lietadiel č. 1177/02 z 26.08.2014 a nahradil ho novým Osvedčením o zápise do registra lietadiel č. 1177/03.

4. Predseda Dopravného úradu ako príslušný správny orgán podľa § 55 ods. 3 zákona č. 143/1998 Z.z. o civilnom letectve (letecký zákon) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 143/1998 Z.z.“ alebo „letecký zákon“) rozhodnutím č. 10279/2017/OLP-005 z 15.06.2017 zamietol rozklady žalobcov v prvom a druhom rade a prvostupňové rozhodnutie č. 05694/2017/RL-005 z 03.03.2017 potvrdil.

5. Po vydaní druhostupňového rozhodnutia žalovaného Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 4Cob/182/2017-332 z 26.10.2017 zmenil uznesenie Okresného súdu Bratislava III č. k. 26Cb/4/2017-99 z 11.01.2017 tak, že návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol.

6. Následne žalovaný rozhodnutím č. 08361/2018/PKŠOD-7-23880 z 05.06.2018 vymazal zriadenie záložného práva uznesením Okresného súdu Bratislava III č.k. 26Cb/4/2017-99 z 11.01.2017 v prospech CREDIS INVEST ALFA, s.r.o., na lietadlo 390 (PREMIER IA), poznávacej značky T. výrobného čísla L. a súčasne zrušil Osvedčenie o zápise lietadla do Registra lietadiel č. 1177/03 z 03.03.2017 a nahradil ho novým Osvedčením o zápise do Registra lietadiel č. 1177/04. Dôvodom vymazania zriadeného záložného práva bolo práve uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 4Cob/182/2017-332 z 26.10.2017, ktorým zmenil uznesenie Okresného súdu Bratislava III č.k. 26Cb/4/2017-99 z 11.01.2017 tak, že návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol.

7. Krajský súd vzhľadom na uvedené skutočnosti poukázal na to, že odpadnutím predmetu prieskumu je možné rozumieť stav, keď nejde o prípady podľa § 99 písm. c/ a d/ SSP, teda stratu účinkov preskúvaného rozhodnutia bez jeho formálneho zrušenia na základe protestu prokurátora alebo mimoriadneho opravného prostriedku. Konštatoval, že je nepochybné, že prvostupňový aj druhostupňový správny orgán zapísal záložné právo na lietadlo na základe uznesenia Okresného súdu Bratislava III č.k. 26Cb/4/2017-99 z 11.01.2017, ktoré bolo uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 4Cob/182/2017-332 z 26.10.2017 zmenené a návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia bol zamietnutý. Uznesenie Krajského súdu v Bratislave je právoplatné a vykonateľné.

8. Právny podklad, na základe ktorého bolo vydané rozhodnutie žalovaného aj prvostupňového správneho orgánu, teda zanikol uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 4Cob/182/2017-332 z 26.10.2017 a nie je ďalej daný zákonom predpokladaný dôvod (§ 26 ods. 4 písm. e/ zákona č. 143/1998 Z.z.), aby bolo zapísané záložné právo na základe neexistujúceho právneho titulu. To napokon potvrdil aj sám žalovaný rozhodnutím č. 08361/2018/PKŠOD-7-23880 z 05.06.2018, ktorým vymazal záložné právo zriadené uznesením Okresného súdu Bratislava III č.k. 26Cb/4/2017-99 z 11.01.2017.

9. V predmetnej veci teda boli podľa názoru krajského súdu splnené podmienky na zastavenie konania podľa § 99 písm. g/ SSP, pretože odpadol dôvod na preskúmanie rozhodnutia žalovaného, a to aj s dôrazom na citované rozhodnutie žalovaného č. 08361/2018/PKŠOD-7-23880 z 05.06.2018.

10. K rozhodnutiu o náhrade trov konania krajský súd uviedol, že žalovaný procesne zavinil zastavenie konania, pretože už počas rozkladového konania mal vedomosť o vedení odvolacieho konania na Krajskom súde v Bratislave pod sp.zn. 4Cob/182/2017, napriek tomu administratívne konanie neprerušil podľa § 29 ods. 1 SP v spojení s § 55 ods. 1 zákona č. 143/1998 Z.z. až do právoplatného rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave o podanom odvolaní proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III č.k. 26Cb/4/2017-99 z 11.01.2017. Žalovaný teda zavinil podanie správnej žaloby na súd a aj zastavenie

konania, z ktorého dôvodu je podľa § 171 SSP povinný nahradiť žalobcom v prvom a druhom rade trov konania, ktoré im v tomto konaní vznikli.

11. O náhrade trov konania ďalšiemu účastníkovi správny súd rozhodol podľa § 168 SSP a nepriznal mu právo na náhradu trov konania, pretože mu správny súd neuložil takú povinnosť, ktorá by mu spôsobila vznik trov konania.

12. Proti uzneseniu krajského súdu podal v zákonom stanovenej lehote kasačnú sťažnosť žalovaný z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP navrhujúc, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

13. V dôvodoch uviedol, že neboli splnené podmienky na aplikáciu § 99 písm. g/ SSP, pretože počas konania nedošlo k zmene spôsobujúcej odpadnutie dôvodu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného. Iný stav v čase vydania rozhodnutia krajského súdu ako v čase vydania preskúmaného rozhodnutia žalovaného nemožno bez ďalšieho považovať za odpadnutie dôvodu na pokračovanie v súdnom konaní.

14. Poukázal na to, že podstatou konania a rozhodnutia žalovaného bolo dodržanie § 26 ods. 4 písm. e/ zákona č. 143/1998 Z.z. Podmienky, ktoré letecký zákon vyžaduje, teda aby bolo v registri lietadiel zapísané lietadlo a aby k tomuto lietadlu bolo zriadené záložné právo, boli splnené. V zmysle § 343 ods. 2 CSP bolo záložné právo k lietadlu zriadené vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení a teda záložné právo bolo zriadené od vydania tohto uznesenia až do právoplatnosti neskoršieho rozhodnutia, ktorým bolo uznesenie súdom zmenené. Žalovaný postupoval v zmysle § 26 ods. 4 písm. e/ leteckého zákona, keď vydal preskúmané rozhodnutie, ktorým do registra lietadiel nezapísal nič viac ako údaj o lietadle, že bolo súdom zabezpečovacím opatrením zriadené záložné právo.

15. Uviedol, že aj napriek tomu, že zápisom údaj o lietadle do registra lietadiel nedochádza k vzniku záložného práva, stále ide o informáciu, ktorá z pohľadu tretích osôb vo verejnom registri lietadiel má byť. Zabezpečovacie opatrenie je inštitút, ktorý rýchlo a účinne pomôže veriteľovi zabezpečiť svoju pohľadávku, pričom práve v rýchlosti a účinnosti spočívajú hlavné charakteristické znaky zabezpečovacieho opatrenia, ktoré sú vyjadrené aj v zákonných lehotách na rozhodnutie o zabezpečovacom opatrení a jeho doručení príslušnému registru, pričom tieto lehoty nezohľadňujú inštitút právoplatnosti zabezpečovacieho opatrenia, ale sa viažu na písomné vyhotovenie zabezpečovacieho opatrenia. Na základe uvedeného je podľa žalovaného rozpor s CSP, aby príslušný register, ktorý má daný údaj zapísať, čakal na právoplatnosť zabezpečovacieho opatrenia, a aby považoval za predbežnú otázku rozhodnutie o odvolaní voči zabezpečovaciemu opatreniu, na základe čoho by nenadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť jeho deklaratórne rozhodnutie vo veci zápisu tohto údaj o lietadle. Za vykonanie zápisu údaj o lietadle zodpovedá žalovaný a ak sa o údaj, akým je takéto vykonateľné rozhodnutie súdu dozvie, tak ho v zmysle leteckého zákona musí zapísať. Ak by žalovaný mal informáciu o tom, že zabezpečovacím opatrením bolo zriadené záložné právo a aj tak by čakal na výsledok konania o opravnom prostriedku proti vykonateľnému rozhodnutiu o zriadení záložného práva, a v tom čase by došlo k ohrozeniu exekúcie, zrejme by žalovaný svojou nečinnosťou niesol podiel zodpovednosti na ohrození exekúcie nesplnením svojej zákonnej povinnosti. Žalovaný nemohol po zriadení záložného práva zabezpečovacím opatrením čakať, či bude alebo nebude uznesenie o zabezpečovacom opatrení zmenené.

16. Krajský súd vydal teda rozhodnutie, kde nesprávne právne posúdil vec, keď nezohľadnil, že žalovaný nemal na čo po zriadení záložného práva ďalej čakať, pretože boli splnené všetky zákonné podmienky pre zápis údaj o lietadle. Žalovaný teda konal zákonne, keď informáciu o vykonateľnom zriadení záložného práva zapísal do registra lietadiel.

17. Žalovaný mal za to, že neodpadol predmet prieskumu a neboli splnené podmienky na zastavenie konania na krajskom súde. Uviedol, že preskúmané rozhodnutie je stále právoplatné, nikdy nebolo zrušené. Bolo iba vydané neskoršie rozhodnutie žalovaného, ktoré zapísalo ďalší údaj o lietadle, aby boli

údaje o lietadle od právoplatnosti tohto ďalšieho rozhodnutia súladné s až neskôr vzniknutým stavom. Ak by neskoršie rozhodnutie žalovaného hypoteticky bolo zrušené, preskúvané rozhodnutie by znovu začalo vyvolávať účinky. Preskúvané rozhodnutie žalovaného teda vyvolávalo účinky od jeho právoplatnosti po právoplatnosť neskoršieho rozhodnutia a v hypotetickej situácii by mohlo vyvolať účinky znovu aj neskôr. Tretie osoby boli až do zmeny stavu informované o zriadení záložného práva k lietadlu, čo hypoteticky mohlo mať vplyv na prípadný výkon vlastníckeho práva k lietadlu žalobcami. Podľa žalovaného neexistuje dôvod, aby súd nepreskúmal takéto právoplatné rozhodnutie žalovaného, ak bola proti nemu oprávnenou osobou včas podaná žaloba a žalobcovia ju nevzali späť. Žalobcovia požiadali o preskúmanie rozhodnutia žalovaného z dôvodu, že ho považovali za nezákonné. Ak by bolo nezákonné, potom účinky, ktoré vyvolávalo po nejakú dobu, vyvolávať nemalo a žalovaný by preskúvaným rozhodnutím bol žalobcom možno spôsobil škodu, ktorej náhradu by si po vyhovení ich žalobe mohli uplatniť na súde. Žalovaný mal však za to, že konal v zmysle zákona, ním vydané rozhodnutie je zákonné a preto žaloba žalobcov mala byť zamietnutá.

18. Žalovaný ďalej poukázal na § 135 SSP a uviedol, že stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia bol vykonateľné uznesenie o zabezpečovacom opatrení, ktorým bolo zriadené záložné právo.

19. Ďalej žalovaný poukázal na komentár k SSP, v ktorom sa uvádza, že „Zákon v § 99 písm. g/ upravil zastavenie konania, ak odpadol dôvod na pokračovanie v konaní a nejde o prípady ustanovené v písmenách c/ a d/. Ako príklad zastavenia konania z dôvodu odpadnutia predmetu prieskumu možno uviesť stratu účinkov preskúvaného rozhodnutia alebo opatrenia, no bez jeho formálneho zrušenia, na základe protestu prokurátora alebo mimoriadneho oprávneného prostriedku. O takýto prípad pôjde najmä pri faktickej konzumácii týchto účinkov alebo uplynutí lehoty, na ktorú bolo rozhodnutie alebo opatrenie orgánu verejnej správy vydané, resp. pri inom následnom administratívnom postupe. O stratu účinkov rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy v dôsledku uplynutia lehoty pôjde vtedy, ak subjektívne práva vyplývajúce zo žalovaného rozhodnutia alebo opatrenia boli viazané len na určitý čas a jeho uplynutím zanikli bez toho, aby došlo k ich realizácii. Príkladom môže byť rozhodnutie vydané v zmysle § 82 ods. 12 zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny. Ak však už dané subjektívne práva boli uplatnené, nemožno ani v dôsledku uplynutia času bez ďalšieho zastaviť správne súdne konanie a odmietnuť súdnu ochranu, pretože jej primárny obsah založený na možnosti zrušenia nezákonného rozhodnutia alebo opatrenia sa tým dostáva do sekundárnej podoby, ktorej podstatou je vytvorenie základu pre náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov.“ (Baricová, J., Fečík, M., Števček, M., Filová, A. a kol. Správny súdny poriadok. Komentár. Bratislava : C. H. Beck, 2018. s. 553.).

20. Žalovaný do registra zapísal dve samostatné informácie, ktoré sa do registra lietadiel zapisovali s časovým odstupom, a to že od vykonateľnosti zabezpečovacieho opatrenia bolo zriadené záložné právo a až neskôr po právoplatnosti zmeny uznesenia zapísal vtedy aktuálnu informáciu, že záložné právo zriadené nie je. Rozhodnutie krajského súdu je podľa názoru žalovaného nepresvedčivé a nepreskúmateľné, nakoľko v ňom absentuje odôvodnenie prepojenia dvoch samostatných rozhodnutí vydaných na základe iného stavu v inom čase. Okrem prepojenia rozhodnutí nie je jasné, prečo by toto prepojenie malo mať za následok zastavenie konania o preskúmanie zákonnosti stále právoplatného rozhodnutia žalovaného, ktoré nejakú dobu vyvolávalo účinky a hypoteticky by mohlo znovu. V tomto konaní je podľa žalovaného irelevantné jeho neskoršie rozhodnutie, nakoľko ide o pokračovanie/vývoj zápisu údajov v osvedčení o zápise konkrétneho lietadla, ktoré krajský súd nemá zákonný dôvod skúmať a už vôbec nemá dôvod ním odôvodňovať a zakladať na ňom svoje rozhodnutie.

21. K rozhodnutiu o náhrade trov konania žalovaný opätovne uviedol, že nemal dôvod prerušiť konanie a čakať na potvrdenie alebo zmenu vykonateľného rozhodnutia súdu, a týmto prispieť k možnosti ohrozenia exekúcie. V konaní žalovaného nebolo potrebné získať odpoveď na žiadnu predbežnú otázku a kvôli tomu prerušiť konanie. Od chvíle ako sa žalovaný dozvedel o vykonateľnom rozhodnutí o zriadení záložného práva, o tejto skutočnosti musel bezodkladne informovať v registri lietadiel. Išlo o plnenie jeho zákonnej povinnosti.

22. Krajský súd si podľa žalovaného zrejme zamenil rozhodnutie o zastavení konania s rozhodnutím o zrušení rozhodnutia. Ak bolo jeho záverom, že žalovaný mal konanie prerušiť, tak mal preskúmané rozhodnutie zrušiť a priznať žalobcom z tohto dôvodu náhradu trov konania. Pretože ale preskúmané rozhodnutie nezrušil, ale konanie zastavil, nemôže podľa žalovaného argumentovať, akoby konanie a rozhodnutie žalovaného vo veci riadne preskúmal a dospel k záveru, že žalovaný vydal predčasné nezákonné rozhodnutie. Žalovaný zastavenie konania procesne nezavinil. Procesné zavinenie musí v prípade aplikácie § 171 Správneho súdneho poriadku byť také konanie, ktoré spôsobuje zastavenie konania, a ktorého sa účastník súdneho konania „dopustil“ v priebehu súdneho konania. Žalovaný zároveň citoval časť odôvodnenia rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 7M Cdo 1/2014.

23. Žalobcovia v prvom a druhom rade a ďalší účastník konania sa ku kasačnej sťažnosti žalovaného nevyjadřili.

24. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „kasačný súd“) ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a po preskúmaní kasačnej sťažnosti dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť žalovaného proti výroku uznesenia krajského súdu o zastavení konania je potrebné ako neprípustnú odmietnuť a uznesenie krajského súdu v časti výroku, ktorým krajský súd žalobcom v prvom a druhom rade priznal úplnú náhradu trov konania voči žalovanému je potrebné zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu v tejto časti na ďalšie konanie.

25. Prípustnosť kasačnej sťažnosti má vo všeobecnosti stránku objektívnu a subjektívnu. Objektívna stránka sa nevzťahuje na osobu konkrétneho sťažovateľa a zohľadňuje (len) vecný aspekt tohto opravného prostriedku - či smeruje proti rozhodnutiu vykazujúcemu zákonné znaky rozhodnutia, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná. Subjektívna stránka prípustnosti kasačnej sťažnosti sa naproti tomu viaže na osobu konkrétneho sťažovateľa a zohľadňuje osobný aspekt toho, kto podáva kasačnú sťažnosť - či je u neho daný dôvod, ktorý ho oprávňuje podať kasačnú sťažnosť (hoci aj proti rozhodnutiu objektívne napadnuteľnému týmto opravným prostriedkom). Takým dôvodom je skutočnosť, že rozhodnutím krajského súdu bol sťažovateľ po procesnej stránke negatívne dotknutý a bola mu spôsobená ujma dopadajúca na jeho pomery. Toto subjektívne procesné oprávnenie ale nemá účastník, v neprospech ktorého rozhodnutie súdu nevyznelo a ktorý týmto rozhodnutím nebol dotknutý na svojich právach. Záver o tom, že podaná kasačná sťažnosť je prípustná, predpokladá zaujatie záveru o oboch stránkach jej prípustnosti (tak objektívnej ako aj subjektívnej).

26. Kasačnou sťažnosťou možno napadnúť každé právoplatné rozhodnutie krajského súdu, ak zákon neustanovuje inak (§ 439 ods. 1 SSP). Objektívna prípustnosť kasačnej sťažnosti je tak v správnom súdnom konaní založená na princípe generálnej klauzuly. Správny súdny poriadok v § 439 ods. 2 taxatívne vymenúva uznesenia, proti ktorým v správnom súdnom konaní kasačná sťažnosť nie je prípustná. Ide o uznesenie a/ ktorým sa upravuje vedenie konania, b/ proti ktorému je prípustná sťažnosť, c/ o priznaní alebo nepriznaní postavenia osoby zúčastnenej na konaní, d/ o právomoci, príslušnosti, poriadkovej pokute podľa § 78, o odmene znalca, tlmočníka a prekladateľa, e/ týkajúceho sa odkladného účinku žaloby, f/ o predĺžení lehoty podľa § 250 ods. 2, g/ ktorým sa prerušuje konanie z dôvodu podania prejudiciálnej otázky, h/ o výške náhrady trov konania.

27. Podmienka objektívnej prípustnosti kasačnej sťažnosti je v danej veci splnená, nakoľko kasačná sťažnosť proti právoplatnému uzneseniu krajského súdu o zastavení konania je prípustná.

28. Podľa § 442 ods. 1 SSP kasačnú sťažnosť môže podať účastník konania, osoba zúčastnená na konaní podľa § 41 ods. 2, ak bolo rozhodnuté v ich neprospech, a generálny prokurátor za podmienok ustanovených v § 47 ods. 2 (ďalej len „sťažovateľ“).

29. K splneniu podmienky subjektívnej prípustnosti nepostačuje len skutočnosť, že kasačnú sťažnosť podá osoba, ktorá bola v predchádzajúcom konaní pred krajským súdom účastníkom konania (t.j. najčastejšie žalobca alebo žalovaný). Kasačnú sťažnosť môže v zmysle § 442 ods. 1 SSP podať účastník

konania pred krajským súdom, ak bolo rozhodnuté v jeho neprospech. To znamená, že kasačnú sťažnosť môže podať len ten účastník konania pred krajským súdom, ktorému nebolo rozhodnutím krajského súdu úplne vyhovené, prípadne ktorému bola týmto rozhodnutím spôsobená iná ujma na jeho právach (pozri napr. Uznesenie Najvyššieho správneho súdu Českej republiky č.k. 1 Ans 17/2012-33 z 19.12.2012, Uznesenie Najvyššieho správneho súdu Českej republiky č.k. 1 As 173/2012-41 z 16.01.2013).

30. Pokiaľ nie je kasačná sťažnosť subjektívne prípustná, súd ju odmietne podľa § 459 písm. b/ SSP. Tak je tomu aj v prípade kasačnej sťažnosti žalovaného podanej proti výroku uznesenia krajského súdu o zastavení konania z dôvodu podľa § 99 písm. g/ SSP. Takáto kasačná sťažnosť nespĺňa podmienku subjektívnej prípustnosti, pokiaľ žalovaný nepreukáže vznik ujmy na svojich právach. Pri tomto hodnotení sa neprihliada na subjektívne presvedčenie účastníka konania, ale na objektívnu skutočnosť, že rozhodnutím súdu mu bola spôsobená určitá ujma, ktorú možno odstrániť zrušením alebo zmenou napadnutého rozhodnutia.

31. Kasačný súd poukazuje na to, že v prípade zastavenia konania ide z pohľadu žalovaného spravidla o situáciu, kedy je dosiahnuté také vyriešenie veci, ktoré sa nijakým spôsobom nedotkne výsledku správneho konania, prípadne iného postupu správneho orgánu v správnom konaní. V takom prípade nemôže dôjsť k porušeniu práv sťažovateľa (správneho orgánu). Podstatou je totiž porovnanie výsledku sporu s nárokom uplatneným v správnej žalobe a nie subjektívne presvedčenie účastníka konania o dôsledkoch, vyplývajúcich pre neho z rozhodnutia súdu. Žalobcovia v prvom a druhom rade sa v podanej žalobe domáhali zrušenia rozhodnutia žalovaného a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie. Žalovaný by mal sťažnostnú legitímáciu v prípade, ak by došlo k vyhovneniu žalobe, teda k zrušeniu jeho rozhodnutia. Žalovaný v kasačnej sťažnosti netvrdil, že by mu rozhodnutím krajského súdu o zastavení konania vznikla akákoľvek ujma.

32. Kasačný súd k uvedenému dodáva, že povinnosť nahradiť trovy konania, čoby prípadná majetková ujma, je sama o sebe pre posúdenie subjektívnej prípustnosti kasačnej sťažnosti žalovaného proti výroku uznesenia krajského súdu o zastavení konania irelevantná, nakoľko proti výroku uznesenia krajského súdu o nároku na náhradu trov konania možno podať kasačnú sťažnosť bez toho, aby táto smerovala aj proti hlavnému výroku o zastavení konania.

33. Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalovaného proti výroku uznesenia krajského súdu o zastavení konania ako neprípustnú podľa § 459 písm. b/ SSP odmietol.

34. Z dôvodu odmietnutia kasačnej sťažnosti žalovaného proti výroku uznesenia krajského súdu o zastavení konania pre jej neprípustnosť nemohol kasačný súd vec meritórne posúdiť, preto sa v tomto uznesení nevyjadruje k námietkam žalovaného, ktoré sa týkajú veci samej, t.j. k otázke zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného.

35. Čo sa týka výroku napadnutého uznesenia, ktorým krajský súd podľa § 171 ods. 1 SSP priznal žalobcom úplnú náhradu trov konania voči žalovanému, tento krajský súd odôvodnil tým, že žalovaný už počas rozkladového konania mal vedomosť o vedení odvolacieho konania na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 4Cob/182/2017, napriek tomu administratívne konanie neprerušil podľa § 29 ods. 1 SP v spojení s § 55 ods. 1 zákona č. 143/1998 Z. z. až do právoplatného rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave o podanom odvolaní proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III č.k. 26Cb/4/2017-99 z 11.01.2017, a teda procesne zavinil podanie žaloby na súd a zastavenie konania.

36. Žalovaný v tejto súvislosti namieta, že nemal dôvod prerušiť konanie a čakať na potvrdenie alebo zmenu vykonateľného rozhodnutia súdu, a týmto prispieť k možnosti ohrozenia exekúcie. Od chvíle ako sa žalovaný dozvedel o vykonateľnom rozhodnutí súdu o zriadení záložného práva, o tejto skutočnosti musel bezodkladne informovať v registri lietadiel v súlade s § 26 ods. 4 písm. e/ leteckého zákona. Podľa žalovaného by bolo v rozpore s povahou inštitútu zabezpečovacieho opatrenia podľa CSP, aby príslušný register, ktorý má daný údaj (zriadenie záložného práva) zapísať, čakal na právoplatnosť

zabezpečovacieho opatrenia, a aby považoval za predbežnú otázku rozhodnutie o odvolaní voči zabezpečovaciemu opatreniu, na základe čoho by nenadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť jeho deklaratórne rozhodnutie vo veci zápisu tohto údaju o lietadle. Tiež namietal, že procesné zavinenie musí byť v prípade aplikácie § 171 ods. 1 SSP také konanie, ktoré spôsobuje zastavenie konania, a ktorého sa účastník dopustil v priebehu súdneho konania.

37. Právo na spravodlivý proces zahŕňa právo na prístup k súdu, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na verejnosť konania a rozhodnutia, právo na rozhodnutie v primeranej lehote a právo na spravodlivé prejednanie veci, do ktorého okrem iného patrí aj právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Rozhodnutie súdu musí byť odôvodnené a musí byť z neho dostatočne zrejmé, na základe čoho súd dospel k svojmu rozhodnutiu.

38. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04).

39. Odôvodnenie výroku napadnutého uznesenia, ktorým krajský súd priznal žalobcom v prvom a druhom rade úplnú náhradu trov konania voči žalovanému, zhora definovanému právu účastníka konania na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia nezodpovedá. Krajský súd v napadnutom uznesení nedostatočným spôsobom odôvodnil svoj záver o tom, že zastavenie konania v prejednávanej veci procesne zaviniť žalovaný podľa § 171 ods. 1 SSP tým, že podľa § 29 ods. 1 SP v spojení s § 55 ods. 1 zákona č. 143/1998 Z. z. konanie neprerušil do právoplatného rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave o podanom odvolaní proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III č.k. 26Cb/4/2017-99 z 11.01.2017. Vo vzťahu k uvedenému konštatovaniu totiž v odôvodnení uznesenia krajského súdu absentuje dostatočne zrozumiteľné právne posúdenie. V tejto súvislosti kasačný súd poukazuje na to, že pod právnym posúdením sa rozumie činnosť, pri ktorej súd podriadi skutkový a právny stav veci pod príslušnú právnu normu, v odôvodnení súd odcituje túto právnu normu a v ďalšej časti odôvodnenia vysvetlí, ktoré zo skutkových okolností a právnych argumentov odôvodňujú aplikáciu práve tejto právnej normy, súd sa tiež vyjadrí, ako túto právnu normu interpretuje. Odôvodnenie napadnutého uznesenia krajského súdu v uvedenej časti, a to aj s ohľadom na konkrétnosť námietok žalovaného vznesených v kasačnej sťažnosti vo vzťahu k výroku o nároku žalobcov na náhradu trov konania voči žalovanému (najmä k otázke vykonateľnosti uznesenia súdu o zabezpečovacom opatrení, povahe inštitútu zabezpečovacieho opatrenia, plnenia si povinnosti podľa § 26 ods. 4 písm. e/ leteckého zákona, povahe inštitútu prerušenia konania podľa § 29 ods. 1 SP z dôvodu, že začalo konanie o predbežnej otázke) nie je podľa názoru kasačného súdu prejavom aplikačnej a interpretačnej dostatočnosti konajúceho krajského súdu.

40. Z vyššie uvedených dôvodov kasačný súd uznesenie krajského súdu v časti výroku, ktorým bola žalobcom v prvom a druhom rade priznaná úplná náhrada trov konania voči žalovanému podľa § 462 ods. 1 SSP zrušil a vec v tejto časti vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie, v ktorom krajský súd opätovne v tejto časti rozhodne s tým, že sa dôsledne vysporiada s námietkami žalovaného vznesenými v kasačnej sťažnosti, ktoré sa týkajú nároku na náhradu trov konania a svoje rozhodnutie dostatočne náležite a presvedčivo odôvodní tak, aby bolo v súlade s ústavným právom účastníka konania na spravodlivé súdne konanie.

41. Vzhľadom k tomu, že kasačný súd v časti zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu a vec vrátil krajskému súdu v tejto časti na ďalšie konanie, v súlade s § 467 ods. 3 SSP krajský súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania.

42. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.